

การศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อ การเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

REASONS FOR AND ATTITUDES TOWARDS MANDARIN CHINESE STUDY OF MAEJO UNIVERSITY UNDERGRADUATE STUDENTS

สุภัทรา โยธินศิริกุล*

Supatra Yothinsirikul*

* อาจารย์ประจำ สาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

* Lecturer, Chinese Department, Faculty of Liberal Arts, University of Phayao

* Email: supatrapanny@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาจีนกลางของผู้ตอบแบบสอบถาม ใน 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) มีโอกาสหางานทำง่ายและรายได้สูง 2) ประกอบอาชีพได้หลากหลาย 3) อยากมีความรู้ความเข้าใจในภาษาจีนกลางให้มากขึ้น 4) ใช้ในการท่องเที่ยว และ 5) สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามลำดับ ส่วนทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนกลางในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความสำคัญของภาษาจีนกลางเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและผู้สอนภาษาจีนกลาง สำหรับทัศนคติด้านความสำคัญของภาษาจีนกลาง ระดับที่มากที่สุด คือ ภาษาจีนกลางช่วยให้มีโอกาสมากขึ้นในการทำงานมากขึ้นทัศนคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาภาษาจีนกลาง ระดับที่มากที่สุด คือ เนื้อหาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต ทัศนคติที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ระดับที่มากที่สุด คือ การสอนโดยให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ ทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ระดับที่มากที่สุดคือ กิจกรรมการฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะและออกเสียงที่ถูกต้อง ทัศนคติที่มีต่อวิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ระดับที่มากที่สุด คือ เอกสารประกอบการสอนที่เสริมสร้างความรู้และเข้าใจมาก และทัศนคติที่มีต่อผู้สอนภาษาจีนกลาง ระดับที่มากที่สุด คือ อาจารย์ที่มีความน่าเชื่อถือในประสบการณ์สอน

คำสำคัญ: เหตุผลในการเลือกเรียน ทัศนคติ การเรียนภาษาจีนกลาง นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

Abstract

The proposal of this research is to study reasons for and attitudes towards Mandarin Chinese study of Maejo University Undergraduate Students. Samples are students in Bachelor's degree of Maejo University Chiangmai of 400 persons. The research indicates that: reasons in selection of learning Mandarin Chinese of respondents in top five priorities are; 1) Having an opportunity to find work with high income easily 2) Earning a living in various occupations 3) Requiring more knowledge in Mandarin Chinese 4) Using for tourism purpose and 5) It can be used in daily life, respectively. Attitude towards learning Mandarin Chinese in general is in high level which is divided into 5 areas: the importance of Mandarin, content, teaching and learning method, educational activity arrangement, utilization of instructional medias and educational support; and Mandarin Chinese instructor. Attitude towards importance of Mandarin, the highest level, is Mandarin can increase an opportunity for career advancement. Attitude towards content of Mandarin, the highest level, is the content is useful for career in the future. Attitude towards the teaching and learning method, the highest level, is the activities for remembering vocabulary. Attitude towards organization of study activities is speaking practice which is organized regularly to improve pronunciation skill. Attitude towards utilization of instructional medias and educational support, the highest level, is study documents which help student to understand and improve their knowledge. Regarding attitude towards Mandarin Chinese instructor, the highest level, is reliable of teachers' experience.

Keywords: Reasons for study, Attitudes, Mandarin Chinese Study, Maejo University Undergraduate Students

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร มนุษย์จึงมีความพยายามที่จะเรียนรู้ทั้งภาษาแรกและภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ บุคลากรที่มีการศึกษาในด้านภาษาต่างประเทศนอกจากจะมีความรู้ ความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันแล้วยังสามารถปรับตัวให้เหมาะสมทันสมัยต่อสถานการณ์ความก้าวหน้าด้านต่างๆ อีกทั้งมีความได้เปรียบบุคคลที่ขาดทักษะในด้านภาษาต่างประเทศในการประกอบอาชีพต่างๆ เช่น การประกอบธุรกิจ การลงทุน และธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นต้น (ณัชชา ประกฤติพงศ์, 2545)

ในปี 2558 เข้าสู่การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ดังนั้นการเตรียมความพร้อมในเรื่องภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารนั้นจึงมีมากขึ้นนอกจากนี้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนเป็นสาเหตุที่ทำให้ภาษาจีนกลางได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและหลายประเทศหันมาสนใจศึกษามากขึ้นเนื่องจากปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคต่างๆทั่วโลก อีกทั้งมีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลกโดยมีจำนวนประชากรประมาณ 1,401,586,609 คน (National Bureau of Statistics of China, 2015) และมีคนจีนอาศัยอยู่ในประเทศต่างๆทั่วโลก จึงทำให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งและมีผู้ใช้มากเป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษและเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2549) เช่นเดียวกับบัณฑิตภูมิ นวรรณ์ (2545) กล่าวว่าในปี 2020 ประเทศจีนจะเป็นมหาอำนาจทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษาและสังคมซึ่งประเทศจีนจะเป็นอันดับหนึ่งของโลก ดังนั้นเราต้องพัฒนาตัวเองให้รู้หลากหลายภาษาและที่ผ่านมามีบริษัทข้ามชาติของไทยในประเทศจีนต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทั้งภาษาไทย อังกฤษ และจีนแต่ไม่สามารถหาได้เพราะส่วนใหญ่จะพูดอังกฤษ -ไทย/อังกฤษ-จีน หรือไทย-จีนเท่านั้น ทำให้การศึกษาภาษาจีนกลางในระดับอุดมศึกษาไทย มีอัตราการเติบโตสูงและรวดเร็วโดยมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยเปิดเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งการกำหนดให้ภาษาจีนกลางเป็นวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย (ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551) จึงทำให้กระแสนิยมในการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ภาษาจีนยังได้เข้ามามีบทบาทต่อตลาดแรงงานของไทยในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของธุรกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการค้าติดต่อทำธุรกิจค้าขาย หรือการร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีนทั้งจากแผ่นดินใหญ่ ไต้หวันฮ่องกง หรือสิงคโปร์ที่มีอัตราส่วนทางการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ในการใช้ภาษาจีนกลางเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในระดับปริญญาตรี เริ่มเปิดสอนวิชาภาษาจีนตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2538 โดยเปิดสอนวิชาภาษาจีนกลางเป็นวิชาเลือกเสรีก่อน ต่อมาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเปิดเป็นกลุ่มวิชาเอกเลือกซึ่งอยู่ในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศและคณะพัฒนาการท่องเที่ยวเปิดเป็นกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเพื่องานอาชีพรวมถึงเปิดเป็นวิชาเลือกเสรีให้กับนักศึกษาสาขาวิชาอื่นในมหาวิทยาลัยจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรและการผลิตบุคลากรที่มีความสามารถด้านภาษาจีนออกสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสนับสนุนการจัดการศึกษาและให้บริการการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนอย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้เพื่อนำผลงานวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาจีนกลางให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนของนักศึกษาและความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและสำรวจเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
2. เพื่อศึกษาและสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เรียนที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ระบบการศึกษาและคณะที่เรียน ภาษาจีนกลางแตกต่างกัน มีเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาจีนกลางที่แตกต่างกัน
2. เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่มากที่สุด 5 อันดับ คือ มีโอกาสหางานทำง่ายและรายได้สูง เป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ประกอบอาชีพได้หลากหลายและภาษาจีนกลางสามารถนำไปใช้ได้ทั่วโลก
3. ทัศนคติที่ดีมากที่สุดในด้านวิธีการสอน คือ การเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาจีนจำนวน 400 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทหลักสูตรของนักศึกษา (ภาคปกติและต่อเนื่อง รวมถึงหลักสูตรพิเศษ) ชั้นปี และคณะวิชาที่สังกัด
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาภาษาจีนกลางและทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาจีนกลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาการใช้ภาษาและสัทอักษรภาษาจีนกลางทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอนและเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้านต่างๆ
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีนจำนวน 400 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้โดยพัฒนามาจากแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของกราชและไรซ์แมน (Grasha and Riechmann, 1975)
4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับแก้จนสมบูรณ์ไปทดลองใช้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ (Try Out) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาญี่ปุ่น ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้เชียงใหม่ จำนวน 30 คนแล้วนำมาปรับปรุงคุณภาพของแบบสอบถามตามเกณฑ์ โดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.94
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีนจำนวน 400 คน โดยเมื่อนักศึกษาตอบแบบสอบถามแล้วจึงคืนส่งผู้วิจัย ผลการเก็บข้อมูลพบว่าแบบสอบถามได้กลับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
 - 6.1 ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนและค่าเฉลี่ย ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 6.2 ค่าเบี่ยงเบนและค่าเฉลี่ย ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลาง

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยรายงานผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 เพศหญิง จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 โดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 19 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่มีความรู้ทางภาษาต่างประเทศ จำนวน 2 ภาษามากที่สุด จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 92.0 และมีความคาดหวังในการนำความรู้ภาษาจีนกลางไปประกอบอาชีพมากที่สุด จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 29.23
2. เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาจีนกลางของผู้ตอบแบบสอบถาม ใน 5 อันดับแรก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง

เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1. มีโอกาสหางานทำง่ายและรายได้สูง	4.36	.72	มาก
2. ประกอบอาชีพได้หลากหลาย	4.34	.74	มาก
3. อยากมีความรู้ความเข้าใจในภาษาจีนกลางให้มากขึ้น	4.26	.80	มาก
4. ใช้ในการท่องเที่ยว	4.25	.78	มาก
5. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.24	.80	มาก

หมายเหตุ

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
0.00 – 1.50	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 1 เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาจีนกลางของผู้ตอบแบบสอบถาม ใน 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) มีโอกาสหางานทำง่ายและรายได้สูง ($\bar{X}=4.36$, $SD.=0.72$) 2) ประกอบอาชีพได้หลากหลาย ($\bar{X}=4.34$, $SD.=0.74$) 3) อยากมีความรู้ความเข้าใจในภาษาจีนกลางให้มากขึ้น ($\bar{X}=4.26$, $SD.=0.80$) 4) ใช้ในการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.25$, $SD.=0.78$) และ 5) สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X}=4.24$, $SD.=0.80$)

3. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ใน 3 อันดับแรก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลาง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
ทัศนคติด้านความสำคัญของภาษาจีนกลาง	3.91	.80	มาก
1. ภาษาจีนกลางช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	4.22	.74	มาก
2. ภาษาจีนกลางช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการศึกษา	4.20	.74	มาก
3. การมีเพื่อนเป็นชาวจีนจะมีโอกาสในการฝึกภาษาจีนกลาง	4.07	.83	มาก
ทัศนคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาภาษาจีนกลาง	4.02	.79	มาก
1. เนื้อหาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต	4.03	.75	มาก
2. เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เช่น บทอ่าน บทสนทนา คำศัพท์ ไวยากรณ์ และแบบฝึกหัด	3.88	.72	มาก
3. เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง การแลกเงิน ช่วยให้สื่อสารกับชาวจีนได้	3.85	.81	มาก
ทัศนคติที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	3.73	.82	มาก
1. การสอนโดยให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์	4.02	.76	มาก
2. การเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน	3.98	.76	มาก
3. การเรียนโดยใช้สื่อทอล์กเกอร์ถอดเสียง(พินอิน)	3.91	.80	มาก
ทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง	3.61	.90	มาก
1. กิจกรรมการฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะและออกเสียงที่ถูกต้อง	3.92	.79	มาก
2. กิจกรรมการฝึกเขียนที่พัฒนาทักษะการเขียนและจดจำคำศัพท์	3.91	.72	มาก
3. กิจกรรมการฝึกอ่านเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะอ่าน	3.88	.75	มาก
ทัศนคติที่มีต่อวิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.68	0.86	มาก
1. เอกสารประกอบการสอนที่เสริมสร้างความรู้และเข้าใจมากขึ้น	3.81	.76	มาก
2. แบบฝึกหัดท้ายบทที่ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	3.79	.78	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีน กลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลาง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
3. ลือการสอนของจริงใช้ประกอบการสอนเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	3.71	.81	มาก
ทัศนคติที่มีต่อผู้สอนภาษาจีนกลาง	4.15	0.75	มาก
1. อาจารย์ที่มีความน่าเชื่อถือในประสบการณ์สอน	4.21	.69	มาก
2. อาจารย์ที่มีความน่าเชื่อถือในด้านความรู้ความสามารถ	4.19	.74	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนกลางที่เป็นเจ้าของภาษา	4.13	.80	มาก

หมายเหตุ

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
0.00 – 1.50	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนกลางในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งทัศนคติด้านความสำคัญของภาษาจีนกลาง ($\bar{X}=3.91$, $SD.=0.80$) ทัศนคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาภาษาจีนกลาง ($\bar{X}=4.02$, $SD. =0.79$) ทัศนคติที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ($\bar{X}=3.73$, $SD. =0.82$) ทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ($\bar{X}=3.61$, $SD. =0.90$) ทัศนคติที่มีต่อวิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X}=3.68$, $SD. =0.86$) และทัศนคติที่มีต่อผู้สอนภาษาจีนกลาง ($\bar{X}=4.15$, $SD. =0.75$) โดยแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

ทัศนคติด้านความสำคัญของภาษาจีนกลาง ระดับทัศนคติที่มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ภาษาจีนกลางช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น ($\bar{X}=4.22$, $SD.=0.74$) 2) ภาษาจีนกลางช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการศึกษา ($\bar{X}=4.20$, $SD. =0.74$) และ 3) การมีเพื่อนเป็นชาวจีนจะมีโอกาสในการฝึกภาษาจีนกลาง ($\bar{X}=4.07$, $SD. =0.83$) ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาภาษาจีนกลาง ระดับทัศนคติที่มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) เนื้อหาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X}=4.03$, $SD.=0.75$) 2) เนื้อหาวิชามีความหลากหลาย เช่น บทอ่าน บทสนทนา คำศัพท์ ไวยากรณ์ และแบบฝึกหัด ($\bar{X}=3.88$, $SD. =0.72$) และ 3) เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง การแลกเงิน ช่วยให้สื่อสารกับชาวจีนได้ ($\bar{X}=3.85$, $SD. =0.81$) ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ระดับทัศนคติที่มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) การสอนโดยให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ ($\bar{X}=4.02$, $SD.=0.76$) 2) การเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ($\bar{X}=3.98$, $SD. =0.76$) และ 3) การเรียนโดยการใช้สัทอักษรถอดเสียง (พินอิน) ($\bar{X}=3.91$, $SD. =0.80$) ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ระดับทัศนคติที่มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) กิจกรรมการฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะและออกเสียงที่ถูกต้อง ($\bar{X}=3.92$, $SD.=0.79$) 2) กิจกรรมการฝึกเขียนที่พัฒนาทักษะการเขียนและจดจำคำศัพท์ ($\bar{X}=3.91$, $SD. =0.72$) และ 3) กิจกรรมการฝึกอ่านเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะอ่าน ($\bar{X}=3.88$, $SD. =0.75$) ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อวิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ระดับทัศนคติที่มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) เอกสารประกอบการสอนที่เสริมสร้างความรู้และเข้าใจมากขึ้น ($\bar{X}=3.81$, $SD.=0.76$) 2) แบบฝึกหัดท้ายบทที่ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น ($\bar{X}=3.79$, $SD. =0.78$) และ 3) สื่อการสอนของจริงใช้ประกอบการสอนเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ($\bar{X}=3.71$, $SD. =0.81$) ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อผู้สอนภาษาจีนกลาง ระดับทัศนคติที่มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) อาจารย์ที่มีความน่าเชื่อถือในประสบการณ์สอน ($\bar{X}=4.21$, $SD.=0.69$) 2) อาจารย์ที่มีความน่าเชื่อถือในด้านความรู้ความสามารถ ($\bar{X}=4.19$, $SD. =0.74$) และ 3) อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนกลางที่เป็นเจ้าของภาษา ($\bar{X}=4.13$, $SD. =0.80$) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้เลือกเรียนรายวิชาภาษาจีนกลาง เนื่องจากมีโอกาสหางานทำง่ายและรายได้สูงปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย มีศักยภาพในความพร้อมด้านทรัพยากรท่องเที่ยวภูมิอากาศดี เดินทางสะดวกและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆครบครัน อีกทั้งนักท่องเที่ยวจีนที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตามรอยหนังเรื่อง The Lost in Thailand และละครไทยหลายๆ เรื่องที่ไปถ่ายในจีนทำให้ความต้องการมัคคุเทศก์ที่พูดภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น ความต้องการของตลาดแรงงานในอาชีพนี้จึงมีมากขึ้นสอดคล้องกับการศึกษาของเจนจิรา มหาราช (2555) พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนคือ มีความจำเป็นที่ต้องใช้ในการสมัครงาน ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของชาวเอียน ไบร์ (2555) ที่พบว่าความคาดหวังในการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาภาษาจีน คือ สามารถใช้ภาษาจีนในการประกอบอาชีพในอนาคตและใช้ภาษาจีนเพื่อหารายได้จำนวนมาก ซึ่งเห็นได้ว่า ความคาดหวังต่อการเลือกเรียนวิชาภาษาจีนนั้นเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในอนาคตของนักเรียนทั้งในด้านการเรียนต่อ ดังที่ SuaNgah & Darit (2013) พบว่าประโยชน์จากการเรียนภาษาจีนว่า ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่รวดเร็วของประเทศจีนทำให้ประเทศจีนกลายเป็นหนึ่งในประเทศมหาอำนาจที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน ดังนั้นการเรียนภาษาจีนตั้งแต่วัยเด็กจึงมีส่วนสำคัญต่อการทำงานในอนาคต และหากบุคคลสามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลนั้นก็ย่อมสามารถหางานที่ดีกว่าและง่ายกว่าบุคคลที่ไม่มีทักษะทางด้านภาษาจีนซึ่งตรงกับทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ต่อความสำคัญของภาษาจีนกลาง คือช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้นจากงานวิจัยของปัทติกสิริบุญ (2548) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่านักศึกษามีเป้าหมายชัดเจนในการเรียนภาษาจีน คือเพื่อนำไปใช้ในการทำงานอีกทั้งสายฝน วรรณสินธ์ (2554) กล่าวว่าภาษาจีนกลางถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจโลก และภาษาจีนกลางเป็นภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ อีกทั้งการศึกษาของศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธรมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง สรุปว่า การเรียนภาษาจีนในประเทศไทยก็เพื่อจะพูดหรืออ่านภาษาจีนได้บ้างตามสมควร เพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือติดต่อกับนักธุรกิจจีน และสอดคล้องกับแนวคิดของสมภาพ มานะรังสรรค์ (อ้างอิงจาก วันรักษ์ มิ่งมณีนคิน, 2546) กล่าวถึงการลงทุนในจีนว่า ประเทศจีนเป็นประเทศที่กว้างใหญ่ ภูมิภาคและท้องถิ่นต่างๆมีความแตกต่างกันอย่างมากในด้านขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม รสนิยมการบริโภค ผู้ประกอบที่มีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ได้ดีจึงจะสามารถทำธุรกิจในจีนได้ ซึ่งพอสรุปได้ว่า ภาษาจีนมีความสำคัญอย่างยิ่งหากเราไม่ศึกษาหรือไม่สามารถทำความเข้าใจกับภาษาจีนได้ อาจทำให้เราต้องเสียโอกาสทางการค้า

และการสื่อสารกับคนจีนจะได้รับความไว้วางใจหากสามารถพูดภาษาเดียวกันได้ ดังพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง “ความเป็นชาติโดยแท้” (อ้างอิงจากกองทัพ เคลือบพณิชกุล, 2542) ความตอนหนึ่งว่า “ภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์ให้แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด และไม่มี สิ่งใดที่จะทำให้คนรู้สึกเป็นพวกเดียวกันหรือแนบเนียนยิ่งไปกว่าพูดภาษาเดียวกัน” และภาษาจีนเป็นภาษา ที่น่าสนใจต้องเรียนรู้เพราะจะช่วยยกระดับมาตรฐานการค้ากับประเทศจีนได้

2. องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิผลที่ดี ประกอบด้วยเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและ ผู้สอนซึ่งทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีต่อเนื้อหาวิชาภาษาจีนกลาง คือ เนื้อหาสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตสอดคล้องกับสัจจัตถ์ เพียรชอบ (2536) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา ควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม เพื่อเนื้อหาวิชานั้นจะได้มีความหมายและมีคุณค่า ช่วยให้ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตจริงได้อีกทั้งเนื้อหาควรมีความหลากหลายเช่น บทอ่าน บทสนทนา คำศัพท์ ไวยากรณ์ และแบบฝึกหัด ดังที่พัทธยา จิตต์เมตตา (2550) กล่าวว่า เนื้อหาควรประกอบด้วยแบบ ฝึกหัดในทักษะต่างๆ ตลอดจนเอกสารการสอนพูด การสนทนา ซึ่งจัดเป็นหมวดหมู่โดยคำนึงถึงเรื่องใกล้ๆ ตัวจากง่ายไปหายาก สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องอีกทั้งเนื้อหา เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร การถามทาง การแลกเงิน ช่วยให้สื่อสารกับ ชาวจีนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของธิดารัตน์ งามนิกร (2555) คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีมาก ที่สุดในเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อของ การถามทาง การสั่งอาหาร การแลกเงิน เพราะเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงดังที่ ธิดิญา แสงมณี (2546) ได้กล่าวว่า เนื้อหาวิชาควรเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งสอดคล้องกับชานชาน เปา (2555) ควรกำหนดเนื้อหา และกิจกรรมให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ชุมชน และท้องถิ่น

3. ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาจีนกลางคือ การสอน โดยให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ ซึ่งการจดจำคำศัพท์ต่างๆ ถือว่าเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญอีกวิธีการหนึ่ง ผู้เรียนจะสัมผัสประสิทธิภาพการเรียนภาษาจีนได้ก็ต่อเมื่อนำคำศัพท์นั้นๆ ไปใช้ในบทเรียนและชีวิตประจำวัน ได้ซึ่งหากไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ ผู้เรียนจะไม่สามารถสื่อความหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ของ การเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้สื่อสารได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของธิดารัตน์ งามนิกร (2555) คือ การฝึกเขียนคำเพื่อ เพิ่มพูนวงศัพท์และเสริมความจำ เพราะการได้ฝึกฝนการเขียนจะนำไปสู่การจำคำศัพท์ได้ดี เมื่อรู้คำศัพท์ มากก็จะช่วยให้พูดได้คล่องขึ้น อีกทั้งสามารถอธิบายให้กับผู้อื่นได้ง่ายขึ้นด้วย นอกจากนี้การเรียน การสอนที่เน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดารัตน์ งามนิกร (2555) คือ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดต่อเนื้อหาวิชาที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน จึงควรคู่ ไปกับวิธีการสอนที่จะต้องเน้นฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน ดังที่ธิดิญา แสงมณี (2546) สรุปว่า การเรียนภาษาควรเน้น การฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่านและการเขียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน อย่างเต็มที่ อีกทั้งสอดคล้องกับยุวดี ธีรราดล (2550) กล่าวว่า การเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งให้ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน อีกทั้งการเรียนโดยการใช้อักษรถอดเสียง (พินอิน) เป็นระบบพินอินคิดขึ้นมาเพื่อใช้ถอดเสียงภาษาจีน โดยยืมตัวอักษรโรมัน (อังกฤษ) มาใช้สะกด ทำให้ออกเสียงได้ตามมาตรฐานสอดคล้องกับสूरขัยปัทมผดุงศักดิ์ (2552) กล่าวว่าระบบพินอินคือเครื่องมือ ทางด้านภาษาที่สะดวกและง่ายต่อการการศึกษาภาษาจีนและอักษรจีนทำให้ผู้ที่พูดและเขียนตัวอักษรจีน ไม่ได้ได้เรียนรู้ระบบการออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้องแม่นยำและสอดคล้องกับยุวดี ธีรราดล (2550) กล่าวว่า การอ่านอักษรจีนจึงไม่สามารถสะกดคำอ่านได้โดยตรงเหมือนกับภาษาอื่นๆ ผู้เรียนจำเป็นต้อง จดจำตัวอักษรแต่ละตัวว่าอ่านว่าอย่างไรและหมายความว่าอย่างไร นอกจากจะต้องจดจำตัวอักษรที่ละตัว แล้วยังจะต้องอ่านให้ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นเพื่อให้ง่ายต่อการอ่านตัวอักษรจีนจึงได้มีการนำเอาระบบ

ลัทธักขรพินอินมาใช้โดยการนำเอาอักษรโรมันมาแทนเสียงพยัญชนะสระพร้อมกับใส่เสียงวรรณยุกต์ในการอ่านอักษรจีนแต่ละตัว ทั้งนี้เพราะคนส่วนใหญ่ต่างก็รู้อักษรโรมันกันอยู่แล้ว ดังนั้นผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาจีนกลางจึงเป็นที่จะศึกษาระบบลัทธักขร

4. ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลางมากที่สุดคือ กิจกรรมการฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะและออกเสียงที่ถูกต้องซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับกับรพี สิทธิไชยากุลและคณะ (2551) พบว่านักศึกษาต้องการให้สาขาวิชาภาษาจีนเน้นวิธีการสอนแบบการพูดมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิติตา กิจศิริบุญ (2548) พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญในเรื่องการสื่อสาร โดยการพูดและการฟัง นักศึกษาเลือกทักษะการพูด ถือเป็นทักษะสำคัญในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) กล่าวว่า ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ และจะช่วยให้เกิดการสนทนาได้เข้าใจด้วย Herrero (2005) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมความสามารถทางการพูดประกอบด้วย การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การทำกิจกรรมกลุ่ม การอาศัยกิจกรรมการอ่านแบบจิ๊กซอว์ รีดดิ้ง (Jigsaw readings) การทำกิจกรรมกลุ่มหมุนเวียนแบบเดี่ยวและแบบคู่ กิจกรรมได้วาทิ การอภิปรายกลุ่มย่อย การทำต้นศึกษา และการทำแบบฝึกหัดการฟังเพื่อความเข้าใจและหัตถ์ออกเสียงในท้องปฏิบัติการเป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมการฝึกเขียนที่พัฒนาทักษะการเขียนและจดจำคำศัพท์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีวิไล พลมณี (2545) ได้นำเสนอไว้ว่า การให้เขียนตามคำบอกเป็นการทดสอบ ควรทำสัปดาห์ละครั้ง จะทำให้เกิดความตื่นเต้น และทำให้ผู้เรียนเกิดการทบทวนคำศัพท์เป็นประจำนอกจากนี้กิจกรรมการฝึกอ่านเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะอ่าน สอดคล้องกับวิชชุดา โรจนสวัสดิ์วงศ์ (2557) กล่าวว่า ทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มาก เพราะในชีวิตประจำวันนั้นมีความจำเป็นต้องใช้การอ่านไม่ว่าจะอ่านด้วยภาษาใดๆก็ตาม การที่ผู้อ่านจะมีทักษะการอ่านที่ดีนั้นผู้อ่านต้องฝึกฝนการอ่านให้เกิดทักษะ และมองเห็นคุณค่าของการอ่าน เมื่ออ่านเป็นประจำก็จะเกิดทักษะและประสบการณ์ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวัน

5. ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีต่อวิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาจีนกลางมากที่สุดคือเอกสารประกอบการสอนที่เสริมสร้างความรู้และเข้าใจมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรรัตน์ งามนิกร (2555) ที่พบว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดต่อสื่อและอุปกรณ์การสอนประเภทหนังสือแบบเรียน เอกสารประกอบการเรียนช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น และพัทธยา จิตต์เมตตา (2550) กล่าวว่า เอกสารหนังสือ ตำราประกอบการเรียนการสอนที่ดีที่สุด ควรมาจากการที่ครูผู้สอนคิดและเขียนขึ้นใช้เอง เพราะจะทราบได้ว่าเนื้อหาควรเป็นอย่างไร เหมาะสมกับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด และสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์อีกด้วยและลำดับที่สองนักศึกษามีทัศนคติต่อแบบฝึกหัดทำยบทที่ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับนาที เกิดอรุณ (2538) กล่าวว่า “แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งตามจุดมุ่งหมายให้เกิดความชำนาญ ซึ่งจะมีการประเมินผลทุกครั้งที่ทำแบบฝึกเสร็จ โดยเป็นการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากภาคปฏิบัติด้วยตนเองอีกทั้งสอดคล้องกับวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกมีประโยชน์ คือ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกจะช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกฝนทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำๆ ในเรื่องที่เรียน นอกจากนี้ลำดับสุดท้ายนักศึกษามีทัศนคติต่อสื่อการสอนของจริงใช้ประกอบการสอนเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง สอดคล้องกับโกชัย สาริกบุตร (2544) กล่าวว่า การสอนจากสถานการณ์จริง และการใช้อุปกรณ์จริงจะน่าสนใจมาก นี่คือธรรมชาติของการเรียนการสอนทุกๆ ไปอยู่แล้ว

6. ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีต่อผู้สอนภาษาจีนกลางคืออาจารย์ที่มีความน่าเชื่อถือในประสบการณ์สอน ซึ่งอาจารย์ที่มีประสบการณ์จะเข้าใจสภาพการเรียนของนักศึกษา และสามารถจัด

เนื้อหา กิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมได้ สอดคล้องกับ Ward (1994) กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการสอนภาษาคือ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาหลายๆ ปี เพราะครูเหล่านั้นจะมีความสามารถในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนน้อย เพราะกิจกรรมที่ครูจัดให้กับนักเรียนจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้ ตามศักยภาพและความเหมาะสมแก่วัย นอกจากนี้อาจารย์ควรมีความน่าเชื่อถือในด้านความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับสุภัทยา ทวีศรี (2545) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการสอนภาษาก็คือ ครูผู้สอนต้องเป็นผู้รู้จริง มีความพร้อมทั้งความรู้และความสามารถที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับนักเรียน ทั้งในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนกลางควรเป็นเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับชานชาน เปา (2555) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารกับเจ้าของภาษา บูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนไว้ด้วยกัน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาในทุกโอกาส ทุกสถานที่และใช้ภาษาโดยอัตโนมัติ อีกทั้งสอดคล้องกับGardner (1985) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนภาษา ผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ต้องการให้เป็นสมาชิกของกลุ่มชนเจ้าของภาษาซึ่งก็คือการเรียนรู้อาจเจ้าของภาษานั้นเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ คือ

1.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้มีทัศนคติต่อการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนในการเรียนภาษาจีนกลางเพิ่มเติม คือ การใช้ภาพยนตร์และเพลงเป็นสื่อประกอบการสอนภาษาจีนซึ่งภาพยนตร์และเพลงเป็นสื่อการสอนที่มีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับภาพยนตร์นั้นเป็นการนำเสนอเหมือนสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนสามารถรับชมภาพและเสียงในขณะเดียวกัน อีกทั้งการสอนภาษาผ่านเพลงทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษา เพราะการสอนภาษาด้วยเพลงเป็นการฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ เช่น ฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับกนกกร ภูประสาทร กล่าวว่าภาพยนตร์และบทบาทสมมติเป็นนวัตกรรมที่เหมาะสมและนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากภาพยนตร์เป็นตัวบ่อนทางภาษาที่เป็นสื่อสภาพจริง ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพการแสดงออกทางภาษาไปพร้อมกับการออกเสียงและสำเนียงของเจ้าของภาษาที่มีความเร็วเป็นธรรมชาติ รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้อง ประกอบด้วยการใช้คำศัพท์ รูปแบบประโยคและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานอกจากนี้ Murphy (1990) กล่าวว่า เพลงสามารถสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และสร้างความจำระยะยาว รวมถึง Kathleen (1999) กล่าวว่าเพลงสามารถส่งเสริมทักษะในหลายด้านทั้งการฟัง การพูด อ่านและเขียน จึงสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวันและเพลงยังก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการสื่อสารมากด้วยเช่นกัน

1.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้มีทัศนคติต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเพิ่มเติม คือ การสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตารัตน์ งามนิกร (2555) คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีมากที่สุดคือ การสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยครูผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เลือบทบทเรียนที่ต้องการเรียนรู้ศึกษา และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบตนเอง เข้าใจความต้องการ ทราบถึงระดับความสามารถของตนเองและสอดคล้องกับจิตติญา แสงมณี (2546) สรุปว่าครูผู้สอนควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน โดยลดบทบาทของครูที่ใช้การสอนหน้าห้องเป็นส่วนใหญ่ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด นอกจากนี้สอดคล้องกับกนกพร ศรีญาณลักษณ์ (2551) พบว่า นิสิตมีรูปแบบการเรียนภาษาจีนแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากถึงระดับมากที่สุด นิสิตเป็นผู้สนใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน ชอบเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียนและชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาด้านการสอนของคณาจารย์ผู้สอนและมีการศึกษาความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้เรียนภาษาจีนกลางในมหาวิทยาลัยแม่โจ้

บรรณานุกรม

- กนกพร ศรีญาณลักษณ์. (2551). รูปแบบการเรียนภาษาจีนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 19(3), 15-26.
- กองทัพ เคลือบพณิกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- โกชัย สารีบุตร. (2544). *การเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างประเทศ*. การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเอเชียศึกษา ศูนย์จีนศึกษา. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจนจิรา มหาราช. (2555). *พฤติกรรมและความพึงพอใจในการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศในสถาบันสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่* (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชานชาน เปา. (2555). *การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของครูอาสาสมัครจีน จากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (ฮั่นป๋น) ณ จังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัชชา ประกฤตพงศ์. (2545). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น: กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษาเขตกรุงเทพ (ปริญญาโทบริหาร)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จิตรัตน์ งามนิกร. (2555). *ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหาร)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติยา แสงมณี. (2546). *สภาพปัญหาและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ (ปริญญาโทบริหาร)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นาที เกิดอรุณ. (2538). *การเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้ทางสายตาของเด็กในระดับก่อนเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ฝึกทักษะด้วยการได้ยินที่ฝึกทักษะด้วยการเล่นเกมและการใช้แบบฝึก (ปริญญาโทบริหาร)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิติภูมิ นวรัตน์. (2545). *การพัฒนาบัณฑิตให้พร้อมแข่งขันกับนานาชาติในยุคไร้พรมแดน*. เชียงราย: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ปัทมดา กิจศิริบุญ. (2548). *การวิเคราะห์ความต้องการการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหาร)*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พัทธยา จิตต์เมตตา. (2550). *แนวคิด: เทคนิควิธีสอนโดยภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุวดี ธีรธราดล. (2550). *การศึกษาปัญหาการเรียนรู้ pinyin ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รพี ลิทธิไชยากุลและคณะ. (2551). *การศึกษาความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการเรียนการสอน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วิชชุดา โจนสวัสดิ์วงศ์. (2557). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตัวอักษรจีนโดยใช้ตัวกำกับเสียงแบบสัทอักษร pinyin ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2546). *สารานุกรมเศรษฐกิจจีน*. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร. (ม.ป.ป). *ปัญหาการสอนภาษาจีนในไทย*. เชียงราย: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- สายฝน วรรณสินธ์. (2554). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทยแผนจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *วารสาร มจร วิชาการ*, 14(28), 97-108.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2549). *แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549 - 2553)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2536). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ปัทมผดุงศักดิ์. (2552). *ภาษาจีนพื้นฐาน 1*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์แม็คจำกัด.
- สุภัทธา วัฑฒิ. (2545). *เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเมืองนะ สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฮาวเอียน ไบร์. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Grasha, A. & Reichmann, S. (1975). *Workshop Handout on Learning Styles*. Ohio: Faculty Resource, University of Cincinnati.
- Gardner, R.C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold publishers.
- Herrero, A.H. (2005). Content-based instruction in an English oral communication course at the University of Costa Rica. *Actualidades Investigativas en Educación*, 5(2), 1-28.
- Kathleen, B. E. (1999). Speaking: a critical skill and a challenge. *CALICO*, 16(3), 277.
- Murphy, T. (1990). The song stuck in my head phenomenon: a melodic din in the LAD?. *System*, 18(1), 53-64.
- National Bureau of Statistics of China. (2015, December 10). Retrieved from <http://www.stats.gov.cn/english/statisticaldata/AnnualData/>
- Sua, T. Y., Ngah, K., & Darit, S. M. (2013). Parental choice of schooling, learning processes and inter-ethnic friendship patterns: The case of Malay students in Chinese primary schools in Malaysia. *International Journal of Educational Development*, 33(4), 325-336.
- Ward, L. F. (1994). *Young Children Learning Language*. New York: Cambridge University Press.